מסורת הש"ס עם הוספות

ה"ג **דְּאָמַר רַבִּי יוֹנָה, אָמַר קְרָא "שֹׁם פַּעֲלָה עוֹלוֹתֶיךָ וָשָׁם פַּעֲשָׂה, מִיפַּקֵּשׁ שְׁאָר עֲשִׂיות בְּהַעֲלָאָה, מַה הַעֲלָאָה לֹא עָנַשׁ אֶלָּא אִם כֵּן הִזִּיר, אַף שְׁחִיטָה לֹא עָנַשׁ אֶלָּא אִם כֵּן הִזִּיר**: אַשְׁכְּחַן מוּקְטְרֵי פְּנִים שֶׁהֶעֱלָן בַּחוּץ. שְׁחוּטֵי חוּץ שֶׁהֶעֱלָן בַּחוּץ מִנַּיִן. אָמַר רַב כָּהֲנָא, אָמַר קְרָא "וַאֲלֵיהֶם תֹּאמַר", "עַל הַסְּמוּכִין" תֹּאמַר. מַתְקִיף לַהּ רָבָא, מִי כְּתִיב 'וַעֲלֵיהֶם', 'וַאֲלֵיהֶם' כְּתִיב. אֶלָּא כִּדְתָנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, 'וַאֲלֵיהֶם תֹּאמַר' לְעָרֵב פָּרָשִׁיות. רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, אָתְיָא "הֲבָאָה" הֲבָאָה, מַה לְּהַלָּן מוּקְטְרֵי חוּץ, אַף כָּאן מוּקְטְרֵי חוּץ. מַתְקִיף לַהּ רַב בִּיבִי, הָא דְּתַנַּן "שְׁלִשִׁים וְשֵׁשׁ כְּרִיתוֹת בַּתּוֹרָה, תְּלָתִין וְשֵׁב הָוְיִין, דְּאִיכָּא הַמַּעֲלֶה וְהַמַּעֲלֶה. קַשְׁיָא. וְהָדְתַנַּן "הַזּוֹרֵק מִקְצַת דָּמִים בַּחוּץ חַיָּיב, מִנְלָן. נָפְקָא לֵיהּ מִדְּתַנְיָא, "דָּם יֵחָשֵׁב" לְרַבּוֹת הַזּוֹרֵק, דִּבְרֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, "אוֹ זָבַח" לְרַבּוֹת אֶת הַזּוֹרֵק. וְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל הַאי "אוֹ זָבַח" מַאי עָבֵיד לֵיהּ. לְחַלֵּק. וְרַבִּי עֲקִיבָא לְחַלֵּק מְנָא לֵיהּ. נָפְקָא לֵיהּ "מִלֹּא יְבִיאֻנוּ". וְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל, הַהוּא מִיבָּעֵי לֵיהּ "עַל הַשָּׁלֵם הוּא חַיָּיב וְאֵינוֹ חַיָּיב עַל הַחֶסֵר. וְרַבִּי עֲקִיבָא, נָפְקָא לֵיהּ "מִלַּעֲשׂוֹת אוֹתוֹ". וְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל, חַד[1] לְמוּקְטְרֵי פְּנִים שֶׁחָסְרוּ וְהֶעֱלוּ[2] בַּחוּץ, וְחַד לְמוּקְטְרֵי חוּץ שֶׁחָסְרוּ וְהֶעֱלוּ בַּחוּץ. וְהָא תַּנְיָא, רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, יָכוֹל מוּקְטְרֵי פְּנִים שֶׁחָסְרוּ וְהֶעֱלוּ בַּחוּץ חַיָּיב, "תַּלְמוּד לוֹמַר 'לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ', עַל הַשָּׁלֵם חַיָּיב וְאֵינוֹ חַיָּיב עַל הַחֶסֵר. וְרַבִּי עֲקִיבָא, מוּקְטְרֵי פְּנִים שֶׁחָסְרוּ וְהֶעֱלוּ בַּחוּץ חַיָּיב. וְרַבִּי עֲקִיבָא הַאי "דָּם יֵחָשֵׁב" מַאי עָבֵיד לֵיהּ. "לְרַבּוֹת שְׁחִיטַת הָעוֹף. וְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל, נָפְקָא לֵיהּ "מִאוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחָט". וְרַבִּי עֲקִיבָא אָמַר לְךָ, הַהוּא מִיבָּעֵי לֵיהּ עַל הַשּׁוֹחֵט הוּא חַיָּיב "וְלֹא עַל הַמּוֹלֵק. וְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל, נָפְקָא לֵיהּ "מִזֶּה הַדָּבָר", דְּתַנְיָא, "אֲשֶׁר יִשְׁחַט", אֵין לִי אֶלָּא שׁוֹחֵט בְּהֵמָה, שֶׁחַט עוֹף מְנָלָן, תַּלְמוּד לוֹמַר "אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחָט". יָכוֹל אַף הַמּוֹלֵק, וְדִין הוּא. מַה שְׁחִיטָה דְּאִין דֶּרֶךְ הַכְשֵׁרָה בִּפְנִים חַיָּיב, מִלִּיקָה שֶׁדֶּרֶךְ הַכְשֵׁרָה בִּפְנִים אֵינוֹ דִּין שֶׁהוּא חַיָּיב, תַּלְמוּד לוֹמַר "זֶה הַדָּבָר". וְרַבִּי עֲקִיבָא אָמַר לְךָ, הַהוּא מִיבָּעֵי לֵיהּ "לִגְזִירָה שָׁוָה. וְהָא דְּתַנְיָא "הַקּוֹמֵץ וְהַמְקַבֵּל דָּמִים בַּחוּץ פָּטוּר, מְנָלָן. וּמֵהֵיכָא תֵּיתִי דְּחַיָּיב. תֵּיתִי מִשְּׁחִיטָה. "מַה לִּשְׁחִיטָה "שֶׁכֵּן נִפְסֶלֶת[3] שֶׁלֹּא לְאוֹכְלִין בִּפְסַח. תֵּיתִי מִזְּרִיקָה. מַה לִּזְרִיקָה שֶׁכֵּן זָר חַיָּיב עֲלֵיהָ מִיתָה. תֵּיתִי מִקְּטֹרֶת. מַה לִּקְטֹרֶת שֶׁכֵּן נִפְסֶלֶת בְּמַחֲשָׁבָה. "מַה לִּמַחֲשָׁב